

Dret d'Autoderminació de Catalunya

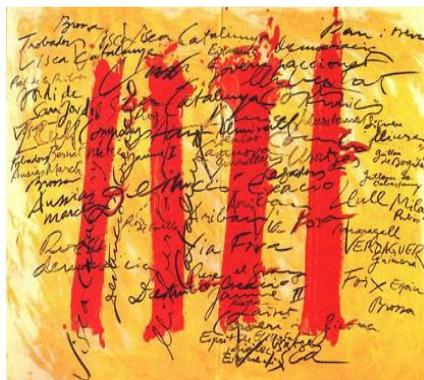
Antoni Puig Solé

Les consultes realitzades a diferents indrets del Principat i les que s'estan realitzant aquets dies, han posat damunt la taula un debat present a la nostra societat sobre el futur de Catalunya com a nació. Un debat que els partits i les institucions hem d'afrontar, malgrat que vagi més enllà de l'actual marc legal. Una altra cosa és de quina manera ho fem. Personalment penso que seria un error fer-ho sense reflexió, anàlisi de la situació actual i amb manca de pedagogia.

Precisament per complir aquests objectius, cal exigir responsabilitat i claredat. En primer lloc perquè el marc del debat és importantíssim. No és el mateix plantejar una consulta directament sobre la independència que sobre l'autodeterminació. La primera opció –evidentment que legítima– prejutja un determinat camí. En canvi, la segona comporta reconèixer el dret i la capacitat de Catalunya de decidir el seu futur sense cap limitació. Però també significa poder optar entre diverses alternatives: que Catalunya sigui una simple regió, que continuï com a comunitat autònoma, que tingui un Estat propi amb una relació federal o confederal amb l'Estat espanyol, o finalment que esdevingui un Estat independent. La població hauria de poder analitzar i debatre les diverses alternatives amb llibertat d'expressió per a totes. Ens agradin més o menys cadascuna de les postures, ens sentim més propers o allunyats de cadascun d'aquests horitzons.

En tot cas, jo sóc partidari d'una via que ens permeti reafirmar-nos com a nació, que a la vegada compti amb un suport majoritari de la població i no provoqui traumes entre les classes populars que vivim i treballem a Catalunya.

Però la reivindicació del pret a l'autodeterminació no ens ha d'impedir fer una anàlisi acurada de la situació actual. I en aquest

sentit, és important reconèixer sense ambigüitats que amb el nou Estatut d'Autonomia i el nou model de finançament la situació ha canviat de forma notable i per a millor. Aquestes dues eines han permès disposar a Catalunya del grau més alt d'autogovern fins a la data i no representen –malgrat les dificultats, que n'hi ha– escenaris superats. Des del meu punt de vista, de manera equivocada, hi ha qui ha fet una lectura negativa del resultat d'aquests processos, fomentant la frustració social i pensant que així s'avançarà més ràpid.

Evidentment, com no pot ser d'altra manera, respecto que altres pensin de manera diferent però m'agradaria que es respectés també aquest punt de vista i que aquests arguments esperonin un debat tranquil, pedagògic i enriquidor.

Editorial

Quan l'any 2002 es va constituir INNOVA teníem la convicció que era un instrument potent i eficaç per optimitzar els recursos de l'administració municipal, per impulsar les principals inversions municipals i com a òrgan de coordinació de les diferents línies de treball de les SAM's. Ha passat el temps i el hòlding d'empreses municipals ha deixat de ser una eina útil per passar a ser a primera línia del debat municipal. En les darreres setmanes, a més, algun ex conseller ha demonitzat l'eina, posant ombres injustificades en la seva gestió. Són massa ja les vegades que s'ha desinformat sobre INNOVA, se l'ha acusat d'opacitat, de manca de transparència, d'espai poc clar en el qual no tothom té lloc per no sé quins interessos. Ja n'hi ha prou!

A ICV tenim molt clar que INNOVA és una eina útil si la fem servir d'acord amb els seus principis. Però per això l'hem de defensar des de la coherència i des de la pedagogia. El que no té sentit és plantejar un esforç d'explicació d'INNOVA a la ciutadania i a la vegada vetar la presència de grups en el consell d'administració. Quina pedagogia és pot fer així? Quina mesura, doncs, pot exemplificar millor la transparència d'un ens que la presència de tots els grups municipals en el seu consell d'administració?

El principi de representativitat i pluralitat de tots els grups municipals ens fa difícil justificar l'exclusió d'algú en òrgans municipals o en les societats anònimes municipals. No és una qüestió d'antipaties o simpaties, simplement és un exercici de normalitat democràtica que els regidors estiguin representats en aquests espais. Cal pensar que les exclusions acaben alimentant el "victimisme" i, al nostre despit, han servit per donar versemblança a determinades intoxicacions sobre la transparència d'INNOVA.

El recent informe del síndic de greuges sobre la manca de col·laboració de l'ajuntament de Reus ha estat la gota que fa vessar el vas. Si defensem INNOVA ho hem de fer des de la coherència, des de la participació i no pas des de postures que poden permetre lectures que debiliten el seu objecte fundacional.

DEMOCRÀCIA MUNICIPAL

D'entrada, aclarir que l'Ariel Santamaria no és sant de la meua devoció. En matèria de política municipal no ha aportat res a la ciutat de Reus, més enllà de l'esperpent i de la conya fàcil que fa riure i res més. Encara més: com que pren sempre l'opció més còmode, l'Ariel ha estat sovint als costats dels interessos dels poderosos, siguin aquests els de FCC (contracta brossa), els d'AGBAR (sequera) o en determinades polèmiques urbanístiques (carril-bici pel Passeig). Podria posar més exemples.

Però tot això no té res a veure amb el dret de la CORI a estar present al Consell d'Administració d'INNOVA. Es tracta de l'empresa que gestiona una part significativa del pressupost municipal i TOTS els grups municipals han de poder ser-hi presents, ens caiguin bé o no. Com a representant electe que és de la ciutat, té tot el dret a ser-hi, encara que sigui només ho aprofiti per cobrar i per fer pallassades. Des d'aquí, la meua felicitació a l'Ernest i a la Pilar (o sigui, al grup municipal) d'ICV-EUiA a l'ajuntament de Reus per la seva decisió de votar a favor de la presència de la CORI a INNOVA. Per tenir clar que els principis han d'estar per davant de les conveniències a curt termini.

Ara l'alcalde s'escandalitza per la "traïció" dels seus socis. Que afluixi una mica: 1) estava avisat que aquest seria el vot d'ICV-EUiA; li varem dir a començament de mandat que arreglés discretament aquesta qüestió i no ho ha volgut fer 2) Els que li han fet la traveta no hem estat nosaltres, sinó els del PP, que li havien dit que s'abstindrien; per això ell va tirar la votació endavant. Per cert, que això li serveixi d'element de reflexió a aquell regidor socialista que sempre va dient que governaria millor amb el PP. 3) Si es pensa que compartir govern és fer beure a galet als socis que s'ho faci mirar, potser això serveix amb alguns altres però no amb nosaltres. I a la inversa: si prefereix governar en minoria (o amb el PP) ja sap el que ha de fer.

S'ha fet el que tocava. No és fàcil prendre i mantenir aquest tipus de decisions. Sobretot, perquè no es tractava d'ajudar a un amic: al contrari, hem fet valdre els drets d'una persona que a vegades ens ha atacat molt durament i amb una gran frivolitat. Però com a representant escollit pel poble de Reus, els seus drets passen per davant de la comoditat o de la simpatia. Encara que alguns no ho vulguin entendre.
Daniel Pi i Noya

PRIMER TALLER PARTICIPATIU DEL REUS DEMÀ

El passat 23 març es va posar en marxa el primer dels 3 tallers participatius del "Reus Demà" (Pla Estratégic i Agenda 21). La primera d'aquestes sessions participatives era la relacionada amb el grup "Societat, coneixement i ciutadania".

Pel que fa a la resta de tallers es realitzaran durant el mes d'abril en el mateix espai, Mas Miarnau (Avinguda Onze de Setembre, 112) a partir de les 19 hores. Les dates d'aquests tallers són:

- El 8 d'abril, a partir de les 19 hores: "Territori, infraestructures i medi natural"
- El 15 d'abril, a partir de les 19 hores: "Economia, promoció de ciutat i turisme"

Així mateix, fer èmfasi en que les aportacions relacionades amb la sostenibilitat s'han de realitzar en el marc de cadascun dels tallers atès que l'eix de la sostenibilitat és transversal.

Cal recordar que els tallers participatius són l'espai on es posaran a deliberació les propostes de

diagnosi, que pretenen ser una fotografia de l'estat actual de la nostra ciutat i que ha elaborat l'equip redactor durant els darrers mesos. Els tallers participatius són àmbits on la ciutadania, les entitats, i els diferents actors socials i econòmics de Reus, podran proposar esmenes i fer les aportacions que estimin oportunes.

L'equip de redacció, una vegada finalitzats aquests tallers, elaborarà la diagnosi definitiva amb les conclusions dels tallers participatius, fent d'aquesta manera que els documents siguin el resultat d'un procés compartit entre moltes persones.

Des del grup municipal d'ICV-EUiA us animem a participar activament en aquests tallers per tal que la diagnosi definitiva del "Reus Demà" sigui el més plural i participativa possible. En cas que tingueu interès en participar és necessari que formalitzeu la vostra inscripció al web:

www.reusdema.reus.cat

o bé trucant per telèfon al 010 i demanant per l'Àrea de Participació i Ciutadania de l'Ajuntament de Reus.

CEMENTIRI NUCLEAR, REUS IS DIFFERENT

Amb pocs dies de diferència l'Ajuntament de Reus i el plenari del Parlament de Catalunya han tractat una proposta sobre la possibilitat que a Catalunya s'acabi ubicant el cementiri nuclear. De la seva banda, el Parlament de Catalunya ha votat per molt àmplia majoria (111 a favor i 15 abstencions) una proposta de resolució contrària a aquesta possibilitat. No abundaré en els arguments pel rebuig d'aquesta instal·lació. Són tots coneguts i àmpliament compartits social, mediambiental i territorialment. El que sí m'interessa és destacar en aquestes línies és l'ampli espectre dels diputats i diputades que rebutgen el cementiri a Catalunya. És important destacar que ni tan sols els partits més pronuclears s'han posicionat a favor d'aquesta instal·lació a la nostra comunitat autònoma. Simplement s'han abstenut en entendre que hi ha raons de pes per rebutjar el cementiri en el territori més nuclearitzat de l'Estat espanyol.

Ben diferent ha estat la votació a Reus d'una proposta similar. Per l'antologia del disbarat queden moments com el del grup convergent que es va negar a votar favorablement el punt en qual es volia instar a Ascó a que revoqui l'acord per ser candidat al cementiri i acte seguit va votar a favor de rebutjar la ubicació del cementiri a Catalunya. És que a partir d'ara cal considerar Ascó un municipi no català?

La coherència d'ERC també va brillar per la seva absència. Va intentar descafeïnar la majoria d'acords, donant d'aquesta manera un suport mínim a la proposta. Ara bé, el paper jugat pel PSC va ser el més trist de tots. No només perquè va votar en contra de gairebé tots els punts, excepte el que recordava a l'Estat la conveniència de buscar consens territorial sobre la matèria, sino també per la seva defensa aferrissada -en veu del propi alcalde- d'un cementiri a les nostres comarques.

Convé reiterar-ho una vegada més: el cementiri nuclear és una instal·lació que compta amb el rebuig del 90% del Parlament de Catalunya, consens que convé no menysprear. Però és també una instal·lació que té el rècord de posicionaments contraris a nivell territorial: 93 ajuntaments de la zona i 10 consells comarcals el rebutgen.

Sabem que ens oposem a interessos molt poderosos, però les nostres raons també ho són, de poderoses.

Quim Besora